

Victor Țarină

Altă selecție din

**STATUILE
DISPERĂRII**

Editura Mesagerul, 1998

CUVÂNT ÎNAINTE

Tai acest copac pentru a scrie
În el prima mea carte
Vor fugi cosânzene din ea
Și balauri vor înghiți cititorii

Doar pe tine care știi citi
Cu blândețe, te vor ierta
Zmeii și animalele din carte.
Peste zeci de ani vor fi
Cortegiul tău funerar

CERNEALĂ PE HÂRTIE

Cerneala se așază pe hârtie
Întunericul îl duce spre lumină
O singură ființă așteaptă rezemată
De pe perete rugos. Ruginită lună
Peste adormirea miresei în vană
Un câine lăptos fără dinți și măsele
Păzește așternuturile și în închipuirea
Bunicii, o hienă rătăcind
Prin cimitirul de elefanți

CUM SĂ TE MINT

Are să vină iarna
Și vor îngheța zâmbetele statuiilor
În fiecare dimineață iar
Vor fi găsite pe bănci, îmbrățișate
Trupuri țepene de îndrăgostiți
Și eu cum am să vin la tine
Să te mint cu duioase îmbrățișări
Când afară va ninge
Pe statuile poezilor

VIN IERNILE

Vin iernile una după alta
Primăverile așteaptă la ușă
Să te lumineze cu soarele rece

De ce te ascunzi în colțul neluminat?
Va veni noaptea cu seceri de lună
Și nu vei putea închide ochii

Vei fi aruncat într-un alt coșmar

FANTOMA ALBASTRĂ

Carnea sufletului putrezește
Pe băncile unei biserici demolate
(Bătrânul om avea dinții de aur)
Se înveșmântează în piele albastră
Fantoma descreieratului
Și urlă în urechea de argint
A lunii, fetiță de piatră

ÎN SFÂRȘIT

În sfârșit să vorbim despre moarte
Ca despre o câmpie albă
Cu urme de lupi sau mai bine
Ca despre o femeie care
Te îmbrățișează în ninsoare
Despărțire de un tandru orfelinat

Și în același timp
Moarte la toate ferestrele
De ne clănțâne dinții
Cu toate ușile ferecate

IARNA, LUMÂNĂRI

Iarna lumânări se aprind în inimi
Cu tandrețea unei vieți nesfârșite
Iarna copiii se nasc mai frumoși
Luminează în brațele îngrijoraților părinți
Iarna și eu aș putea fi mai vesel
Dacă n-ar fi atât de frig pe soclu
Dacă n-ar fi atât de aproape
Mieunatul primăverii

FATA ÎNGĂLBENITĂ

Denumirea pieței e veche
Câinii sunt alții
Și îndrăgostiții beți de pe bordură
Măturătorii mai sumbri
Cu fiecare an

Fata îngălbenită la unicul geam
Ea poate fi la fel de veche
Și negrul de sub unghie
Măsurător de veșnicii

TRISTĂ ÎNSERARE

Tristă înserare
Să fii nebun la masa vrăjitoarelor
Văzându-te singur și trist
Să te înalți în cel mai jalnic delir
Când luna se aruncă din cer
Și se rostogolește pe treptele
Galbenei catedrale

A luat foc orașul și ești singurul
Care știe asta, nu poți mișca nici un deget
Scrâșnești doar din dinți și adormi

NU ACUM

Ar fi trebuit să adorm
Mai devreme când încă
Nu mă chinuiau câinii necurăției
Când creierul îmi era alb
Și gloatele mă împingeau
Spre un dureros sacrificiu

Atunci ar fi trebuit să adorm
În copilărie, când
M-am hotărât să schimb lumea
Nu acum, când lumea m-a schimbat

VECHI VRĂJI

Vechi vrăji făcute apei
Să nu mai răsară din fântâni
Și ploii să plece
În nori, pentru ca cenușiul
Să fie atât de greu
Ca cerșetorul dus în spate
De fratele său prin trenuri

Oh, viață! Oh, Dumnezeu!
Oh, trăire a zilelor până la capăt
Cu genunchii juliți!

CITESC APOCALIPSA

Citesc apocalipsa în ochii
Fiecărui trecător. Un sfârșit de viață
Se petrece pe străzi. O femeie
Își cumpără ultima pastă de dinți
Un copil își ține în brațe
Ultimul cățel

Mă iau la trântă cu ultimul înger
Mă pune la pământ și se spală pe mâini

CRUCEA ADEVĂRATĂ

Se caută pe toate continentele
Crucea adevărată
Oare pentru a fi răstignit
Sau cel puțin pentru a o purta
Dintr-o parte în alta
A orașului, de sărbători când oamenii
Sunt mai fericiți?

ÎNCEPUT DE PRIMĂVARĂ

Început de primăvară
Cu tristețea mâinilor frânte
Început de primăvară
Cu mama mea plângând
Cu soldați alergând mulțimea
Pe străzi și copilul meu umilindu-se
În fața lui Moș Crăciun
Pentru întreaga mea viață

DE S-AR SFÂRȘI

De s-ar sfârși cerneala
Să nu trebuiască să spun
Ce gânduri mi-au trecut prin minte
De s-ar sfârși cerneala
Înainte de a mă confesa
Sau de a mă văicări
Înainte de a vorbi de negre sinucideri
Sau de a mi se apleca spatele
De s-ar sfârși cerneala, Doamne
De s-ar sfârși cernea...

CHEIA DE LA DULAP

Deși mergi pe aceleași trotuare
Și te învârți prin același oraș
Parcă zăpada e mai albă
La polii deznădejdiei
Când prin întuneric
Cauți cheia de la dulap
Unde-ți ascunzi amintirile

IARNA STATUILE

Iarna statuile sunt mari și bolnave
Stai acasă mai bine și fă-ți lecțiile
Pentru viața de apoi

Un pictor de care n-ai auzit
În parc vopsește copacii în negru
Stai acasă mai bine și scie-i
Lui Moș Crăciun

Femei răstignite. Femei răstignite
În plină stradă. Stai acasă
Pictează gânduri fără trup
Fă-ți lecțiile
Pentru viața de apoi

MOLIMA DE SUSPINE

Iarna, spune: Are să treacă
Și molima asta de suspine
Mai urmează o surpră de amintiri
Un tânguit de ursitoare
Și apoi vara cu vertebrele câmpului
Și câinele legat de picioare

Are să treacă și iarna
Și are să se topească
Molima asta de suspine

URARE NOUĂ

Descojesc gânduri de noapte
Ca și cum aş avea un coș
De portocale și la urmă
Îmi înghit de somn
Sforăitul, mă reazem
În visele de dimineață
Și inventez o urare nouă
Care se va folosi
Doar atât cât răsare soarele
Și ca să nu mă prindă
Întâiul zgomot al tramvaielor

DE LA O CAFENEA LA ALTA

Moartea își dezvește pieptul tânăr
Deasupra nimicului, într-o cameră
În care toți morții sunt tineri
Și un cor se adună în cântări

Toți cei care au vrut să schimbe lumea
Au sfârșit colindând pe dealuri
Ori de la o cafea la alta
Spre centrul pământului

UMBRA POETULUI

Nu e bine să te atingă
Umbra unui poet.
Și dacă totuși se întâmplă
Spală-te în apă de trandafir
Și nici așa nu e sigur
Că n-ai rămas pentru toată viața
Fără mâini și picioare
Fără zâmbet, bătrân și posac

GEMENI ÎN CER

Ce umbră aruncă fumul țigării
Câinii fumurii pe covor fără lătrat
Stau întins, îmi sprijin capul de pat
Și e atât de mult până mâine
Când ne vom întâlni ca doi îngeri
Gemeni în cer, e atât de mult
Stau întins și-mi sprijin capul de pat
Și-mi amintesc toate femeile
Pe care le-am iubit, carnea lor
De-acum verde, sufletul lor pustiit
Toate blestemele, cum aș face baie
În smoală, și cât mai e până mâine
Când ne vom întâlni ca dai doi îngeri
Gemeni în cer

S-A TERMINAT MELANCOLIA

S-a terminat și melancolia
A rămas doar ghilotina și
Un coș plin de capete

Cadourile nesimțirii, umbrele,
Curcubeul veninos al amiezii
Și omizi pe crengile înflorite

Nimicul care se deschide
Și spre seară iar fuga
La vizuina iubitei

ZADARNIC

Timp rebel, căldură sufocantă
Miezul mielului, inima sa
În furca aurită a regelui
Cântul uriaș al neputinței
Strigătul în gura mea de copil
Și întoarcerea fiilor risipitori...
Zadarnic la geam un bunic
Cu prima fotografie în mâini
Și-n amintire trecerea cosmosului

URLETUL DIVIN

În noaptea aceasta va trece
Urletul divin deasupra caselor
Și nimic din ce a fost viu
Nu va rămâne nepedepsit
Copilăria nu va rămâne nerăzbunată.

LA MARGINE

Aici la marginea orașului
Unde se aruncă gunoaiele
Și se sfârșesc prietenii
Voi ciopli statuile disperării

Pentru cei care atât de singuri
Au ars pe ruguri
Sub cerul uscat și pentru
Familia cu tată nebun

Aici la marginea orașului
Sfântul și-a lăsat sfințenia
Și a devenit cerșetor

ANGOASĂ

Un tren de copii în vacanță
Ca o despărțire pe viață

Într-adevăr voi rămâne singur
Ca un condamnat la temniță grea?
Într-adevăr toți prietenii
Vor fi luați de valuri
Și chiar tu zâmbind
Te vei înălța?

Neantul își cască gâtlejul
Neantul ca o groapă comună

DE CE

Liniile din palmă
Sunt tot atâtea blesteme
Pentru care de ce și cui
Să ceri îndurare

Erai copil când fata
Bătrânului mag le-a descifrat
Înnourându-se
De ce și cui să ceri iertare
Acum când toate s-au împlinit

INIMA FETEI

Luna sparge fereastra, fata
Se trezește în propriul ei coșmar
Și cu ochii somnului vede
Cum îi curge sânge pe șira spinării
Inima ei e locuită de mici vietățî
Abia acum ele descoperă că e roșie
Și bate ca un ceasornic, dar
Spre dimineață se va naște
Băiețelul (luna va fi fecioară)
Care va susține că ea se rotește
Și va muri pe rug

PREA PUȚIN

Tremurând i-a întins mâna uscată
Cu un rozariu rubiniu
Nici o izbăvire nu se arată
Și te gândești cum copil ai fi vrut
Să adormi înainte de naștere
În brațele unui înger
Care te-a legănat prea puțin
Înainte de-a te arunca
În brațele moașei

RAZĂ DE SOARE

Un copil mă ia de mână
Mă urcă pe o rază de soare
Nu merit acest drum
Mă zbat în strânsoarea mâinii lui

„Haide, haide!“ îmi spune suav
Eu știu că nu-i un înger
Simt că nu-i un joc

Un copil mă urcă pe o rază de soare
Mă zbat în strânsoarea mâinii lui

VIZIUNE NOCTURNĂ

Prin frigul nopții
Un camion plin de școlari
Înveliți în pături.
Să te trezesc să-l vezi
Ori să-ți ascund pentru totdeauna
Această viziune asupra vieții?

DRUM DESCHIS

Flori de gheață. Văd prin geam
Soldați ce alungă mulțimea
Ochii icoanelor mă urmăresc grav
Dar eu știu ce-am să fac

Am să rog somnul să mă poarte
Spre o altă copilărie, fără alt peisaj
Decât un deal cu zăpadă
Drum deschis spre o nouă singurătate

ÎNTUNERIC FĂRĂ ÎNGERI

Iar n-am să știu ce să-ți spun.
Sub mantia ta se adună orbii
Și lumina se strânge-ntr-o nucă.
Ce să-ți strig sau ce să-ți șoptesc
Prin întunericul fără îngeri.
Să mă agăț de ochii tăi?
Știi bine că Dumnezeu ne privește

NU TE SPERIA

Nu te speria chiar acum
Când încep să-mi aduc aminte
De lumina primordială.
Știu, chipul meu zgâriat
De măcăcinii copilăriei
Ridurile unui sfârșit de viață

Nu te speria acum
Când ies din foc
Îmbrăcat în funingine
Și alung de la mine
Mângâierea îngerului

TE-A SPERAT MOȘ CRĂCIUN

Te-a speriat Moș Crăciun, așa-i?
Căci tu știai că-i un nene
La care-i cade barba de vată
Te-a speriat fotograful
Când a strigat la tine
Să te uiți la el
Cu bietul cadou în mână

Fiecare an cu Moș Crăciun
Ca o traumă. Te-a speriat viața
Cu grădinița și serbările ei
Cu educatori, povești cu zmei
Cu tot ce există și cu Moș Crăciun
Care te-a speriat, așa-i?

SE ÎNTÂMPLĂ UNEORI

Se întâmplă uneori
Să-mi părăsesc trupul bătrân
Și să rătăcesc deasupra antenelor
Deseori pe blocuri găsesc îngerii copiilor
Care mi se plâng că unul nu bea lapte
Că altul nu vrea să adoarmă fără povești
Și deodată iau viața în serios
Mă așez cu îngerii pe acoperișuri
Ca să-i conving să se întoarcă la ei
Pentru că sunt prea mulți cerșetori
Prea multe violuri și crime

SINGURUL VERS

Am să scriu pe o lebădă
Primele mele versuri, sub aripa ei
Îmi voi scrie prima carte
Sau pe o rândunică să nu rămână
Nimic aici ori altundeva
Și la fel de mut voi desena
Pe buzele tale primul sărut
Singurul vers pe care
Doresc să-l las în urmă

ÎNTOARCERE

Îmi voi petrece seara
Într-un cimitir de elefanți
Ca să-mi amintesc de tot
Ce a trecut pe lângă mine
Fără să nască întrebări

Apoi într-o vizuină de vulpe

Apoi în peștera unui urs
Și-abia spre dimineață
Voi bate la ușa ta

REFUGIU

Am să mă refugiez printre păsări
Pe stâncile înalte cu ciorile argintii
Sau cu porumbeii în piețele largi
Am uitat să uit, să vorbesc, să scriu
Și dacă totuși cineva mă va cunoaște
Va fi desigur iubita mea
Ea mă va lua în brațe
Și va ști că sunt eu
După felul în care dau din aripi

ICOANE

În colțul unde mă refugiez
Noaptea când iubita mea doarme
Am atârnat de pereți
Tot felul de icoane

Unele îmi șoptesc despre speranță
Și fericire, altele mă privesc blajin
Doar una mă îndeamnă
Fii îngerul ei păzitor

ÎN UMBRA COMETELOR

Duminică de aur
Prevestitoare a unor dimineți
Despre care nu se vor scrie cuvinte
Înaltă rugăciune
Laude pe hârtie ale mutului
Între naștere și moarte
Un ziar plutind pe apele tulburi
Anunțuri despre cei ce vând
Sau cumpără sau mor
Niciodată despre cei ce se nasc

În umbra cometelor
Mama își alintă fiul

BĂTRÂNUL BUNIC

Trecător obosit bătrânul bunic
Dinspre parc primește veștile bune
Ar scrie mii de scrisori și numai în versuri
Dar se apropie seara cu lună plină
Se apropie amintirea chipului blând
Ce l-a făcut cândva să surâdă

MERELE VERZI

Pe geam se zărește
Turnul bisericii, ascuțit.
Și dacă noi suntem primii oameni
Despre care scriu cărțile sfinte?

Stau incomod și privesc
Merele verzi de pe masă
Tu eziți să-mi întinzi
Primul măr

LUMINOS CADOU

Astăzi e chiar o vreme
Bună pentru adormire
Sufletele se vor topi
În zăpadă și au rămas
Lumânări destule în brad

Să mori acum și să ai un brad
Aprins la căpătâi
Să mori după ce Moș Crăciun
Ți-a adus un luminos cadou
Pe care să-l ții în brațe
Când treci prin canalul întunecos

IERTAREA BATE LA UȘĂ

Iertarea îmi bate la ușă
Caietele își arată poeziile
Dornice să fie devorate
De creiere adolescente, dar iertarea
S-o fi plictisit de mine
Deși dinspre geamul deschis se aude
Un fâlfâit de aripi și o minge sare
Lovește peretele, se oprește pe covor

TRANDAFIR

Trupul uscat al trandafirului
Arde cu frunzele veștede
Bunica se roagă fierbinte
Și trandafirul mai înflorește o dată
În foc de flori (roșii, galbene)
Apoi bunica se retrage
În colțul ei de rai
Și fantasma unei fete
Se apropie bolnavă
Implorând să revină
Pe pământ ca trandafir

ȘI IAR SOMNUL

Stropi de rouă pe acoperișuri
Se înalță un sturz de pe horn
Copilul a crescut, își taie barba albă
Într-o vitrină cu jucării
Și iar somnul căutând spiritele triste
Să le odihnească pentru o noapte
Într-un peisaj cu flori

POETUL

Străin de durerea abatoarelor
Culeg un măr din copac
Acesta este poetul, îmi spun
Căci el nu-i nici rădăcină
Nici tulpină ori harnică frunză
El stă să fie cules
Cu sufletul său gustos
Căci altfel are să cadă
Și are să putrezească pe jos

PLOAIE DULCE

Plouă cu zahăr și copiii
Au ieșit pe străzi veseli
De așa ploaie dulce

Unde sunt părinții aceia severi
De odinioară care le-ar spune
Veniți în casă
Sigur e o înșelătorie

Dar afară plouă cu zahăr
Și toți copiii își umplu
găletușele

LA CAPĂTUL PODULUI

La capătul podului, moartea,
Cea mai frumoasă femeie. O recunosc
E una din iubitele copilăriei mele

Ai crescut, îmi spun, ești frumoasă
Nu m-ai ascultat, îmi spune
Ai îmbătrânit copil ce ești

Podul se surpă în urmă, moartea
Îmi îmbrățișează genunchii

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE	3
CERNEALĂ PE HÂRTIE.....	4
CUM SĂ TE MINT	5
VIN IERNILE.....	6
FANTOMA ALBASTRĂ.....	7
ÎN SFÂRȘIT	8
IARNA, LUMÂNĂRI	9
FATA ÎNGĂLBENITĂ	10
TRISTĂ ÎNSERARE.....	11
NU ACUM	12
VECHI VRĂJI.....	13
CITESC APOCALIPSA.....	14
CRUCEA ADEVĂRATĂ	15
ÎNCEPUT DE PRIMĂVARĂ	16
DE S-AR SFÂRȘI	17
CHEIA DE LA DULAP	18
IARNA STATUILE.....	19
MOLIMA DE SUSPINE	20
URARE NOUĂ	21
DE LA O CAFENEA LA ALTA	22
UMBRA POETULUI	23
GEMENI ÎN CER.....	24
S-A TERMINAT MELANCOLIA	25
ZADARNIC.....	26
URLETUL DIVIN.....	27
LA MARGINE	28
ANGOASĂ.....	29

DE CE.....	30
INIMA FETEI	31
PREA PUȚIN	32
RAZĂ DE SOARE	33
VIZIUNE NOCTURNĂ.....	34
DRUM DESCHIS.....	35
ÎNTUNERIC FĂRĂ ÎNGERI.....	36
NU TE SPERIA	37
TE-A SPERAT MOȘ CRĂCIUN.....	38
SE ÎNTÂMPLĂ UNEORI.....	39
SINGURUL VERS.....	40
ÎNTOARCERE.....	41
REFUGIU.....	42
ICOANE	43
ÎN UMBRA COMETELOR	44
BĂTRÂNUL BUNIC	45
MERELE VERZI.....	46
LUMINOS CADOU	47
IERTAREA BATE LA UȘĂ.....	48
TRANDAFIR	49
ȘI IAR SOMNUL	50
POETUL.....	51
PLOAIE DULCE.....	52
LA CAPĂTUL PODULUI	53